

“ Δεν πρέπει να αλλοιώνεται η πραγματικότητα και η ιστορική τους βάση στο όνομα της ‘ποιητικής αδείας’ ”

Εξαρτάται από τον κάθε συγγραφέα και το κάθε μυθιστόρημα. Πρέπει ν' αποφεύγεται η προπαγάνδα ή η δικαίωση πολιτικών/ κομματικών θέσεων και η εξυπηρέτηση κάθε είδους σκοπιμοτήτων. Δεν πρέπει να αλλοιώνεται η πραγματικότητα και η ιστορική τους βάση στο όνομα της ‘ποιητικής αδείας’. Άλλο ζήτημα η προσωπική ματιά και το ιστορικό πλαίσιο και άλλο η πλαστογράφηση της ιστορίας και η παραποίηση στοιχείων. Τόσο το πραγματικό όσο και το φανταστικό πρέπει να συγκλίνουν στα ιστορικά δεδομένα.

νικής δικαιοσύνης. Για να μιλήσουμε για περιορισμό της αύξησης ή για σταθεροποίηση ορισμένων δεικτών θα πρέπει προηγουμένως να έχουμε μετρήσει επακριβώς τις τάσεις, τη φορά, τη δυναμική, τις συσχετίσεις κ.λπ. Για να συμβεί αυτό πρέπει κάποτε(!!!) να

ιδρυθεί στη χώρα μας Ινστιτούτο Αντεγκληματικής Πολιτικής ως ανεξάρτητο επιστημονικό όργανο. Μέχρι τότε όλα επαφίενται στις ‘εμπνεύσεις της στιγμής’.

Ποια τα δομικά στοιχεία της σύγχρονης εγκληματικότητας;

α) Τρομοκρατία – Οργανωμένο έγκλημα – Πολιτική διαφθορά.

β) Εγκλήματα συγκυρίας – πάθους – επιβίωσης.

Αυτοί είναι οι δύο κρίσιμοι άξονες. Στον πρώτο συναντάμε πολύ αίμα και βία. Στον δεύτερο πολύ απόγνωση και αδιέξοδο.

Ποιος ο ρόλος του θύματος, του θύτη και ποια η σχέση μεταξύ τους στην Ελλάδα του 2009;

Σε ορισμένα εγκλήματα είναι κρίσιμος, ιδίως στις διαπροσωπικές εντάσεις ή στις κακές στιγμές κατά τα άλλα οι ρόλοι μπορεί και να εναλλάσσονται ή και να αντιστρέφονται. Η θυματολογία όμως και η προστασία του θύματος (πριν το έγκλημα) δεν έχουν μεγάλη διάδοση στη χώρα μας.

Η εγκληματικότητα είναι φαινόμενο βιοκοινωνικό;

Το έγκλημα είναι ατομικό βιοκοινωνικό φαινόμενο. Κάποιος μπορεί να εγκληματίσει και κάποιος άλλος όχι ενώ βιώνουν τις ίδιες αρνητικές συνθήκες. Η εγκληματικότητα είναι ένα στατιστικό μέγεθος σχετικής αξιοπιστίας και μερικής εγκληματολογικής αξίας. Και οι δύο αυτές παράμετροι μας βοηθάνε όμως να χαράξουμε ορθή και μακρόχρονη αντεγκληματική πολιτική.

Μπορεί η κοινωνία μας να αντισταθεί ουσιαστικά, απέναντι στο έγκλημα;

Η κοινωνία πρέπει πρώτα να μην παράγει αντι-αξίες (όπως η ανομία, ο καταναλωτισμός, ο νεοπλουτισμός) που ανοίγουν την πόρτα στην παρανομία, κατά δεύτερον να συμβάλλει στην συμμετοχική αντεγκληματική πολιτική (με τα Τοπικά Συμβούλια Πρόληψης και άλλους θεσμούς) και κατά τρίτον να δίνει την ευκαιρία της κοινωνικής επανάνταξης (ώστε να μην αποκόπτονται οριστικά από το κοινωνικό σώμα οι παραβάτες όπως π.χ. χρήστες, ανήλικοι κ.α.).

Οι σύγχρονες κοινωνίες μπορούν να αποφύγουν το «προϊόν» της εγκληματικότητας ή απλά να το περιορίσουν σε μεγέθη ανεκτά;

Το θέμα της διαχείρισης της εγκληματικότητας στο σύνολό της εκφεύγει των αρμοδιοτήτων της κοινωνίας και ανατίθεται στους μηχανισμούς απονομής ποι-

“ Το αστυνομικό μυθιστόρημα καθίσταται έτσι ‘συμπληρωματική’ μαρτυρία για κρυμμένες και κρυφές ιστορίες των δύσκολων περιόδων της Ελλάδας ”

Μας ενδιαφέρει η θέση σας σχετικά με τη λαθρομετανάστευση και τις επιπτώσεις της στην ελληνική κοινωνία;

Πρέπει να μελετηθούν ταυτόχρονα όλες οι πλευρές. Πρώτα ο έλεγχος της εισόδου και η άμεση επαναπροώθηση. Εδώ χρειάζεται διεθνής (ευρωπαϊκή) συνεργασία. Κατά δεύτερον ο εντοπισμός και η σύλληψη όλων όσων συμμετέχουν σε κυκλώματα δουλεμπορίου. Κατά τρίτον ο διαχωρισμός των πραγματικά επικίνδυνων εγκληματιών που έχουν ‘μεταμφιεσθεί’ σε κακόμοιρους λαθρομετανάστες από αυτούς που πράγματι ψάχνουν μία καλύτερη μοίρα. Κατά τέταρτον η εκρίζωση οποιωνδήποτε ρατσισκών ή ξενοφοβικών επιθετικών κινήσεων που εκκολάπτονται μέσα σε παραπολιτικούς θύλακες.

Και κατά πέμπτον η ισότιμη, δίκαια και νόμιμη παροχή ευκαιριών στους ανθρώπους αυτούς να ζήσουν ειρηνικά μαζί μας. Αν δεν συμβούν όλα αυτά μαζί τότε το πρόβλημα θα μας ταλανίζει για χρόνια μέσω των αστυνομικών δελτίων ενώ είναι καθαρά πολιτικό, κοινωνικό, πολιτισμικό και εν μέρει οικονομικό.

Η Αστυνομία αποτελεί πανάρχαιο και θεμελιώδη θεσμό της δημοκρατίας, που βάλλεται ανηλεώς και θεωρείται υπεύθυνος για όλα τα κοινωνικά και